

Scapa de 7 greseli frecvente din limba romana

(decat, ca si, datorita, (pe)care etc.)

De curand am trecut printr-o experienta pe care vreau sa o impartasesc cu tine.

Acum trei zile am fost invitata la un concurs de discursuri, in cadrul unei intalniri de public speaking. Toti concurentii au fost buni si aici fac referire la ideile expuse de ei.

Mie mi-a placut Mihai, un baiat slabut, usor timid, dar cu niste idei extraordinare. In schimb, am ramas si dezamagita. Imi amintesc de faptul ca in acea seara nu am mai scos o vorba. De ce? Ma gandeam la profunzimea vorbelor rostite la intalnire?

Da...poate...Da si nu. Da, pentru ca mi-am luat notite, iar unele idei erau chiar utile. Si nu, deoarece de foarte multe ori atentia mi-a fost distrasa.

Era un concurent ce facea multe greseli de gramatica, fapt ce a scazut calitatea discursului. La sfarsitul prezentarii eu am retinut doar cateva sintagme ce au inceput sa ma urmareasca si sa-mi tulbure linistea.

Ca sa intelegi despre ce e vorba, as vrea sa-ti redau un fragment din ce a spus respectiva persoana. Desigur, voi „transcrie” si dialogul meu interior ce nu ma lasa sa ma concentrez. Incepem. Fii atent si tine pasul cu mine☺.

„ Vreau sa va retin atentia **decat** 10 minute. Prima parte va fi dedicata motivatiei care ne impinge de la spate atunci cand nu avem chef sa mai facem nimic...” (eu am ramas blocata la prima fraza, la acel „**decat**” care incepea sa ma urmareasca. „ Decat 10 minute....decat 10 minute” ...ce a mai spus dupa aceea? Incerc sa-mi amintesc, sa identific ideea principala. Ok. Incep sa-mi revin. Vreau sa fiu atenta. Vio, fii mai intelegatoare. Speakerul este in fata si are emotii).

„...fapt care este extrem de important in cazul unei persoane **preocupata** de propria-i evolutie. Fiecare din cei prezenti are nevoie de motivatie si de surse de energie pentru a-si continua ...(Stop!!!! Vreau sa retin ce a spus, dar ceva nu se potriveste. Ma uit in jur si oamenii sunt atenti, unii chiar aproba, dand usor din cap, dar eu nu am liniste. Revin la ideea prezentata si ma confrunt cu dilema: „ **unei persoane preocupata sau preocupate?** Incep sa fac analogii si sa intervin, mental, pentru a reface constructia).

„...din pacate, resursele noastre de energie...(ma uit in dreapta lui Andrei, cel care sta in fata si vorbeste despre motivatie si vad o imagine PowerPoint cu ideile pe care tocmai le-a zis. Citesc: „ Fiecare **din** cei prezenti...hmmm, parca era „dintre”, nu „din”. Trec cu vederea, vrand sa aud ce mai are de zis. Sa plec acasa macar cu o idee prinsa in zbor).

„...**ca si sef**, timpul meu este limitat, iar resursele de energie epuizabile. De aceea, atentia mea trebuie sa fie bine impartita...” („ ca si sef”? ma incrunat si deja am o stare de

iritare. Aud de foooooarte multe ori „ca si”....stiu ca intentia e buna, se vrea evitarea cacofoniei, dar unde vede Andrei cacofonie in „ca...sef”?!?)

„...ajunsesem ca in **aceiasi** zi (aceiasi zi? Pe bune?!? Spune-mi ca glumesti) sa am intalniri care se suprapuneau **datorita** lipsei de timp. Eram intr-un cerc vicios, aveam o stare de spirit proasta si nu mai eram motivat sa fac nimic”. (Andrei, dragule, e „din cauza lipsei de timp”. Mai stii ca ti-am spus eu odata care e treaba cu „din cauza ca” si „datorita”? Vio!!!! Revenim la discurs. Mai sunt 3 minute si inca vreo 2 idei de explicat).

„...ideea **care** am prezentat-o a subliniat faptul ca, de fapt, nu motivatia e cea care ne pune in miscare, ci energia, vointa de care dispunem (e ideea [pe]care, imi repet in gand).

„...in concluzie, **aceiasi** idee (cum „aceiasi idee”?!???) despre motivatie poate fi aplicata in fiecare domeniu al vietii..”

Ma ridic de pe scaun si iau o pauza.

Incep sa analizez momentul prin care am trecut si sa gasesc niste explicatii pentru nemulțumirea mea.

Cand particip la un eveniment interesant, merg cu bucurie si cu fluturasi in stomac, fiind sigura ca voi pleca de-acolo cu o stare buna, energizata.

Acum...ce s-a intamplat? Sunt putin dezamagita. Nu am reusit sa ma concentrez foarte mult si nu am inteles mare lucru din ce zicea Andrei pentru ca ideile lui erau taiate(destul de des, pentru un discurs de 10 minute) de niste secvente ce nu se potriveau in peisajul lingvistic al limbii romane.

Ti s-a intamplat si tie acelasi lucru? Sa-ti schimbi parerea despre un om sau despre un discurs in momentul in care o multime de greseli gramaticale se strecoara in mod deranjant?

Saptamana trecuta am luat parte la o alta intalnire in care a venit vorba despre scris. Stiind ca uneori pot deveni antipatica pentru ceilalti, deoarece pun accent pe corectitudine, am preferat sa nu ma implic, ci sa ascult.

Si nu mica mi-a fost mirarea cand cineva din grup a spus ca, in momentul in care o persoana face o greseala de gramatica, automat o pozitioneaza pe o treapta inferioara(sic!). Nu am comentat nimic pentru ca stiu cat pot fi de vehementa cand e vorba de aceste chestiuni. Dar, m-am bucurat in sinea mea si mi-am zis ca nu sunt singura persoana care are o problema cu asta.

Astfel, mi-am dat seama ca din ce in ce mai multi incep sa fie deranjati de greselile de limba. Chiar daca nu ne cunoastem, nu provenim din acelasi mediu, poate am crescut si in orase diferite, avem totusi ceva in comun.

In fond, e vorba de educatie, care, in ultimii ani, nu prea mai exista. Pentru majoritatea, educatia se face pe strada, la TV, prin intermediul ziarelor si a revistelor Cancan.

Pe cine mai intereseaza sa-si ridice standardul in ceea ce priveste educatia, vorbirea corecta? Cei mai multi vor BANI. FAIMA. E ok. Nu e nimic gresit in asta, dar mai exista si altceva in afara de bani. TU esti cel care mai existi si respectul pentru tine.

Felul cum vorbești și cum scrii arată multe despre persoana ta. Te poziționează imediat pe o anumită treaptă a societății, e...o carte de vizită...ca zambetul, de exemplu. Face parte din identitatea ta.

Cunosc pe cineva care e roman, e mai mare decat mine și vrea să-si perfectioneze nivelul limbii române, fapt ce i-ar da o mai mare încredere în sine. Iată ce spune: „NU vreau să zic sau să scriu ce îmi vine pe moment. Ci, vreau să aleg cuvintele după muzicalitate și încărcătură. Vreau flexibilitate mai mare. Vreau libertate și profunzime în vorbă și în scris. As fi fericit dacă aș reuși ca, după ce scriu o propoziție să îi fac repede sintaxa propoziției și a frazei. Usurinta vorbitului m-ar face mai puțin timid. Există oameni care caută excelența și își cultivă nobletea, cultivându-și propria limbă.”

Ce aș mai putea spune în plus, față de ce a zis deja? 😊

Dar...să revenim cu picioarele pe pământ. Am promis că-ti vorbesc despre câteva greșeli frecvente pe care eu le-am observat în discursurilor celorlalți. Iar prin discurs înțeleg orice scrii ori spui. Fiecare replică pe care o rostesti.

Ma întorc la prezentarea lui Andrei și o să extrag exact acele cuvinte care pe mine m-au deranjat și care au condus la pierderea interesului.

7 greșeli ale limbii române:

- „...**va** reține atenția **decat** 10 minute”

Cunoscutul cuvânt „decat”, atunci când e folosit incorect, strică tot și încep să vad negru în fața ochilor.

Hai să vedem ce-i cu el și ce vrea de la noi, astfel încât să nu-l mai urăm atât de mult.

E simplu.

În propozițiile negative, se folosește „decat”, iar înaintea lui se pune obligatoriu, drept corelativ, adverbul de negație „nu”.

Exemplu:

- **Nu** vreau **decat** să ajung la timp. (nu vreau nimic, cu excepția faptului că vreau să ajung la timp).
- **Nu** știu **decat** un singur subiect pentru examen.(nu știu nimic pentru examen, cu excepția unui singur subiect).

De cealalta parte, in propozitiile afirmative, mult indragitul „decat” se transforma in „doar” sau „numai”.

Exemplu:

- Vreau doar/numai sa ajung la timp.
- Stiu numai/doar un singur subiect pentru examen.

• 2 „...unei persoane **preocupata**”

Eh, recunosc faptul ca si mie mi-a dat batai de cap constructia asta. La prima vedere nu parea nimic gresit, pana nu m-a intrebat cineva:” Vio, cum e corect? „Gustul unei prajituri delicioasa” sau „Gustul unei prajituri delicioase”? Respectiva persoana lucreaza in presa si e constienta de puterea cuvantului, asa ca nu voia sa scrie un articol cu greseli. Cititorii care isi dau seama de asta ar linsa-o, pur si simplu☺). Eu banuiam ca e a doua varianta, dar am inceput sa caut niste informatii pe tema asta. Cu greu am gasit.

(Si, fie vorba intre noi, ma gandeam asa: cum sa invete si altii, daca nici macar nu gasesc explicatii pentru problema asta?)

Iata si explicatia pentru care „ unei persoane preocupata” nu e corect.

In constructia de mai sus avem de-a face cu un substantiv si un adjectiv, acesta din urma preluand cazul substantivului precedat, aici fiind vorba de genitiv.

Reiau:

„ ...~~unei persoane preocupata~~ ...”(**Gresit**)

„...**unei persoane preocupate**...”(**Corect**)

Fa analogii si cu alte constructii mai evidente, din care sa reiasa clar diferenta(Masina femeii frumoasa sau masina femeii frumoase? Cum iti suna mai bine? Te las pe tine de data aceasta sa alegi varianta corecta☺).

• 3 „...fiecare **din** cei prezenti...”

E vorba de o confuzie morfologica intre „din” si „dintre”. Unii ar spune: e acelasi lucru”. Nu, nu e acelasi lucru.

Asadar, avem:

- „**dintre**”, care este folosit cand substantivul (ori substitutul sau) care urmeaza este la plural.

Exemplu:

- Fiecare **dintre** grupe a trecut testul. (sunt mai multe grupe)
- Unul **dintre** cele mai frumoase momente a fost monologul actorului. (au fost mai multe momente frumoase)

- „**din**”, care este folosit cand substantivul (ori substitutul sau)urmat este la singular cu sens de plural(substantiv colectiv).

Exemplu:

- Fiecare cursant **din** grupa are rezultate pe masura muncii lui. (e o singura grupa, cu mai multi cursanti)
- Fata **din** multime striga dupa ajutor. („multime” e substantiv colectiv)

• 4 „...**ca si sef...**”

In mod curent, locutiunea prepozitionala „ ca si” este folosita pentru a se evita cacofonia. Unii fac asta din mimetism(auzind de la altii), altii o fac din lene pentru ca e mai scurt, iar altii spun „ ca si” din nestiinta. A devenit cliseu, in cele din urma, foarte multi folosind aceasta constructie. Intentia e buna, doar ca formularea e gresita.

Hai sa vedem cateva exemple care, cu siguranta, iti vor fi cunoscute:

- **Ca si persoana** publica, afiseaza o atitudine aroganta.
- Activez **ca si membru** al organizatiei pentru tinerii cu dizabilitati.

Ei, cand spui asta, eu nu inteleg faptul ca tu ai vrut sa eviti o cacofonie existenta doar in mintea ta, ci imi dau seama ca, pe langa membru al organizatiei, mai ai si alta functie. E ca si cum ai spune: vreau sa fiu pictor si mai vreau sa fiu si bucatar. Asadar, sunt 2 lucruri diferite, legate prin conjunctia „ si”.

Cum poti inlocui aceasta constructie ce are in vedere o falsa cacofonie?

Eu folosesc anumite sinonime ale prepozitiei „ ca” pentru a evita cacofoniile (reale: ca colega), iar cel mai la indemana imi este „ **in calitate de**”. Da, e putin cam lung, dar stiu sigur ca e corect.

Exemplu:

~~Ca colega a ta, te rog sa ma ajuti.~~ (**corect**: In calitate de colega a ta, te rog sa ma ajuti sau Fiind colega ta, te rog sa ma ajuti).

~~M-a prezentat ca si colega lui.~~ (**corect**: M-a prezentat drept/ca fiind colega lui).

~~Esti mai amuzant ca si comicul ce a jucat aseara la Teatrul Mic.~~ (**corect**: Esti mai amuzant decat comicul ce a jucat aseara la Teatrul Mic).

ATENTIE!!!!

Nu se introduce „ virgula” in exprimarea orală. Virgula, fiind un semn grafic, se foloseste doar in scris. Daca nu poti evita in niciun fel cacofonia, nu spui „virgula”...ci poti recurge la un mic truc: faci o pauza mica intre cele 2 cuvinte sau schimbi putin tonul, dand de inteles ca stii de faptul ca tocmai ai facut o cacofonie, esti constient de ea si mergi mai departe. N-o sa mai aiba nimeni nimic de zis.

Sau...mai inserezi 1-2 cuvinte in plus ori spui un sinonim.

De exemplu: Imi **fac casa** aproape de munte(cacofonie). Poti imediat sa inlocuiesti „fac” cu „ construiesc” si dormi linistit la noapte☺.

Un alt exemplu e acesta: Cartea pe care o citesc e aproape la fel **ca cartea** din biblioteca ta. In mod obisnuit se spune asa: Cartea pe care o citesc e aproape la fel **ca si cartea** din biblioteca ta. E cel mai simplu si mai comod fel in care, aparent, poti scapa de o cacofonie. Insa, lucrurile nu sunt asa usoare cum par. Cine a zis, de fapt, ca limba romana e usoara? Poti sa faci un artificiu, inserand un cuvânt între „ca” si „cartea”. Reiau: Cartea pe care o citesc e aproape la fel **ca acea carte** din biblioteca ta. Si tot asa, te adaptezi in functie de context, fara a recurge la „ ca si”☺.

• 5 „...in aceiasi zi”

Aici avem de-a face cu adjectivul demonstrativ de identitate. Din pacate, inca se mai fac greseli, dezacorduri, vorbitorii limbii romane amestecand persoanele si cazurile.

Hai sa-ti dau cateva exemple de greseli frecvente:

- ~~Aceiasi oameni~~ au fost si ieri la intalnire. (**corect**: **aceiasi** oameni)
- Merg in ~~aceiasi~~ directie, unde mergi si tu. (**corect**: in **aceiasi** directie)
- Cred ca ~~omului acela~~ ii este rau. (**corect**: omului **aceluia**)

Cum e bine sa le scrii?

Pai, ca regula, adjectivul se acorda mereu in gen, numar si caz cu substantivul pe care il determina.

Asadar, observam urmatoarele situatii:

- ❖ (sg. masc.) acelasi baiat - El este **acelasi baiat** pe care l-am vazut si ieri.
- ❖ (sg. fem.) aceeași fata - Ea este **aceeasi fata** pe care am vazut-o si ieri.
- ❖ (pl. masc.) aceiasi baieti – Ei sunt **aceiasi baieti** pe care i-am vazut si ieri.
- ❖ (pl. fem.) aceleasi fete – Ele sunt **aceleasi fete** pe care le-am vazut si ieri.

O sa reiau ideea de mai sus si o sa-ti spun ca adjectivul preia mereu cazul substantivului pe care il determina ca atribut.

E gresit sa scrii: „Cred ca omului acela ii este rau”, cand „omului” este in cazul dativ. Sa nu se simta singur si neglijat, punem si adjectivul demonstrativ de identitate la dativ - Cred ca **omului** (cui? omului, dativ, singular) **aceluia** (preia cazul si numarul substantivului determinat, deci si el este la dativ, singular)ii este rau.

Facem o recapitulare a acordului si gen, numar si caz?

- **Omul acesta /acela – omului acestuia/aceluia;**
 - o (Omul acesta este spaniol. Copiii omului acestuia sunt deja mari.)
- **Oamenii acestia/aceia – oamenilor acestora/acelora**
 - o Oamenii acestia sunt foarte amabili. Amabilitatea oamenilor acestora imi place.)
- **Femeia aceasta/aceea – femeii acesteia/aceleia**
 - o (Femeia aceasta plange. Lacrimile femeii acesteia sunt amare.)
- **Femeile acestea/acelea – femeilor acestora/acelora**
 - o (Femeile acestea sunt bronzate. Pielea femeilor acestora este neagra.)

• 6. „...datorita lipsei de timp...”

Rar mi-a fost dat sa aud un discurs in care sa nu fie facuta aceasta confuzie (datorita vs. din cauza). Pana si in presa (sau mai ales in presa? vad scris gresit: „ Datorita accidentului etc. etc.” Acu’, din cate stiu eu, un accident, oricat de minor ar fi el, nu face pe nimeni fericit).

In linii mari, treaba sta in felul urmator:

- Cand spui „datorita”, asociezi cu ceva bine, in favoarea ta;

- Cand spui „ din cauza”, e exact opusul si se refera la un eveniment nefavorabil, rau sau cum mai doresti sa-l numesti. Daca vrei, are legatura cu puterile malefice☺.

Sa vedem niste exemple:

✚ **Datorita** tie, am terminat la timp ce aveam de facut. (e de bine, ai terminat poate mai repede decat sperai, mergi acasa sau in alt loc sa te relaxezi). Daca scriam „ Din cauza ta am terminat la timp ce aveam de facut”, era o contradictie. Din cauza mea ai fi avut mai mult timp sa te relaxezi? Eu sunt de vina pentru ca ai terminat la timp ce aveai de facut?

✚ **Din cauza** caldurii, se topeste asfaltul. (corect! Caldura excesiva are efecte negative, iar daca esti femeie, nu cred ca ti se pare amuzant ca din 2 in 2 m sa-ti intre tocul in asfalt). Dar, daca as fi zis: „datorita caldurii, se topeste asfaltul”? Iarasi ar fi fost o contradictie pentru ca nici unui om sanatos la minte nu ii convine sa calce pe asfaltul topit.)

Inainte sa folosesti una dintre cele 2 variante, ia-ti timp de gandire pret de cateva secunde, vezi ce vrei sa spui si alege una dintre ele: datorita sau din cauza? Ceea ce voi spune e de bine sau de rau?

As vrea sa merg si mai departe cu explicatia pentru acest subiect si o sa-ti spun ce scrie Narcisa Forascu in lucrarea ei „ Dificultati gramaticale ale limbii romane”, cu accent pe folosirea incorecta a articolului posesiv, atunci cand 2 termeni coordonati sunt precedati de „datorita” sau ” din cauza”. Te-am bagat in ceata☺...hai sa vedem!

E gresit sa spunem :

- Datorita motivatiei si a ambitiei, a reusit sa rezolve situatia dificila in care se afla.
- Din cauza traficului si a oboselii, a intarziat.

Varianta recomandata e urmatoarea:

- Datorita motivatiei si ambitiei, a reusit sa rezolve situatia dificila in care se afla.
- Din cauza traficului si oboselii, a intarziat.

Acum ca a fost rezolvata si aceasta subtilitate a limbii romane, vreau sa-ti readuc in prim-plan o formulare pe care sunt sigura ca ai auzit-o, una de „strada”. **E vorba de aparitia aberanta a prepozitiei „ la” alaturi de „ din cauza”**. Numai cand aud asa ceva ma transform intr-un arici.

Exemplu:

- ~~Din cauza~~ la ploaie, am racit!(!!!!!!!)

- Din cauza ploii am racit!(**corect**)

O sa inchei explicatia acestui punct cu ceea ce zicea George Pruteanu: „daca efectul, rezultatul este din punctul vostru de vedere unul Bun, vom folosi „datorita”, daca este unul Rau, vom folosi „din cauza”.

- **7. „...ideea **care** am prezentat-o...”**

De cate ori nu ai auzit si tu formularea „care” in loc de „pe care”? Daca as primi cate un banut de fiecare dat cand am auzit asta, acum as fi miliardara.

Si totusi, care e explicatia?

Multi spun ca e vorba de verb sau de acuzativ. Dar, atat, nu stiu sa explice mai departe. Bine, acuzativ, acuzativ, dar totusi de ce si cand se foloseste una si cealalta?

Pai, sa vedem. Se refera, de fapt, la subiect😊.

- a) Femeia **care** a traversat strada.
- b) Femeia¹/**pe care** o stiu²/a traversat strada¹/.

Inainte sa trecem la operatia celor 2 formulari, o sa-ti reamintesc ceva: **pronumele inlocuieste substantivul.**

- a) „Femeia” are functia de subiect. „Care” inlocuieste substantivul „femeia”, asadar si el are functia de subiect. Iar subiectul nu este insotit de nicio prepozitie. Deci, nu e vorba de acuzativ aici.

Daca luam separat propozitia relativa „care a traversat strada”, vedem ca, daca punem intrebarea „cine a traversat strada?”, raspunsul e „femeia”. Nu uita: pronumele inlocuieste substantivul „femeia”.

- b) Luam la puricat propozitia relativa „pe care o stiu”. Poate observi(sau nu), dar propozitia are deja un subiect ce este dedus din desinenta verbului(eu stiu, tu stii, el/ea stie etc.) si nu are nevoie de inca un subiect. (Eu(subiect) o stiu pe femeia care a traversat strada. Pe cine stiu? Pe „femeia (care a traversat strada)”, aici avand rolul de complement direct. Si, cum „pe care” inlocuieste „femeia”, atunci preia si el aceeasi functie).

Buuun. Acum ca am ajuns la finalul celor 7 greseli intalnite frecvent in limba romana, eu zic sa le mai scriu o data, sa-ti aduci aminte de ele:

- 1. „decat” (se foloseste in propozitia negativa, cu negatia” NU”);
- 2. „ unei persoane preocupata” – (adjectivul se acorda in gen, numar si caz cu substantivul);
- 3. „din”vs”dintre”
- 4. „ ca si” (acel „si” este mereu in plus...foloseste „in calitate de”)
- 5. „aceiasi zi” – (adjectivul demonstrativ de identitate – se acorda in gen, numar si caz cu substantivul);
- 6. „datorita” vs. „din cauza”(efecte pozitive vs. efecte negative);
- 7. „care” vs. „ pe care” (subiect vs. complement direct).

Avand aceste probleme lingvistice clarificate, acum vei putea cu siguranta spune/scrie cu incredere ce ai de spus/scriis.

Desi, la prima vedere, ai putea crede ca te-am copleisit cu atatea informatii, vei vedea ca, in timp, lucrurile se vor clarifica. Cu exercitiu si cu ajutor din partea ta.

Intentia mea e sa te fac constient de ceea ce spui sau scrii si de impactul cuvintelor tale asupra imaginii pe care o afisezi.

Faptul ca vrei sa acoperi unele lacune pe care le-ai adunat de-a lungul timpului, reprezinta inceputul catre autonomia ta din punct de vedere al exprimării. Vreau sa te felicit si sa-ti spun ca sunt mandra de tine pentru decizia luata:).

Acum, cand stii si explicatia unor dileme ale limbii romane, vei putea sa-ti corectezi si singur ce ai scris. Te poti juca, din punct de vedere lingvistic, cu cuvintele.

Ca sa te ajut, iti dau un pont util si simplu. Un prim pas e sa devii constient de ce spui/scrii. Acorda-ti cateva secunde si analizeaza contextul in care folosesti anumite cuvinte.

Sa-ti dau un exemplu. Nu te grabi sa exprimi imediat ideile pe care le ai. Pentru inceput, vorbeste mai rar(nu mai incet, ci mai rar☺)- (motivezi fata de ceilalti ca iti alegi cuvintele☺) si vezi ce efect are ceea ce spui sau scrii.

Poti incerca cu analiza unei propozitii. E negativa sau afirmativa? (Daca vrei sa folosesti „decat”, atunci pune si negatia „NU” inainte!!!!).

Stii, educatia implica mai multe aspecte din viata noastra. Iar acesta e unul dintre ele.

Totul in viata tine de alegeri. Acum e momentul in care experimentezi alegerea cuvintelor. Deja esti cu un pas inaintea celor care se afla intr-o intersectie plina de cuvinte si aleg la intamplare niste litere.

Data viitoare cand vei tine o prezentare, vei fi sigur ca persoanele din fata ta vor asculta ideile expuse de tine si nu vor fi distrase de greselile de gramatica. Vor aprecia valoarea informatiilor furnizate de tine si nu vor avea acel dialog interior pe care l-ai citit la inceput. Poate ti se pare o gluma. Dar e adevarat☺. Deseori mi se intampla sa gandesc asa, sa corectez mai intai ce nu e in ordine si apoi sa procesez informatia. Si...crede-ma, e un chin pentru mine!

Fie ca e vorba de scris sau de citit, datoria ta e sa transmiti cele mai bune informatii, asezate in cel mai bun recipient, adica intr-o forma corecta.

Fii constient de ce spui si de ce scrii! Intregește-ti educatia vorbind corect!

Cu drag,
Violeta

P.S. Cultura nu inseamna doar sa mergi la teatru! Inainte de toate, trebuie sa intelegi ce se vorbeste acolo si sa fii in stare sa dai un raspuns pe masura, atunci cand esti intrebat!

Mai stii ce zicea Immanuel Kant? „ Un popor fara cultura e un popor usor de manipulat”!
Alegerea depinde de tine, in ce tabara vrei sa fii!

P.P.S Daca ai orice nelamurire, scrie-mi pe blog si eu iti raspund in cel mai scurt timp posibil.